

Drodzy Rodzice, Kochane Dzieci. Mam nadzieję, że jesteście zdrowi i pełni chęci do wspólnej zabawy.

Poniżej propozycje zabaw i ćwiczeń oraz dodatkowe materiały o emocjach. Zapraszam i polecam-Beata Łukasiewicz

20.04.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

ĆWICZENIA LEWOPÓŁKULOWE

Ćwiczenia lewopółkulowe to grupa ćwiczeń, która koncentruje się przede wszystkim na stymulowaniu lewej półkuli mózgu, która: analizuje, przetwarza linearnie, porządkuje sekwencyjnie, wykrywa relacje, a to wszystko ma ogromny wpływ na: mowę, czytanie, pisanie i funkcje intelektualne.

Linearność łączy wszystkie te ćwiczenia. Polega na porządkowaniu elementów krok po kroku, od lewej strony do prawej.

Sekwencje, szeregi, relacje oraz kodowanie i układanki lewopółkulowe – oto kilka przykładów ćwiczeń.

Sekwencje

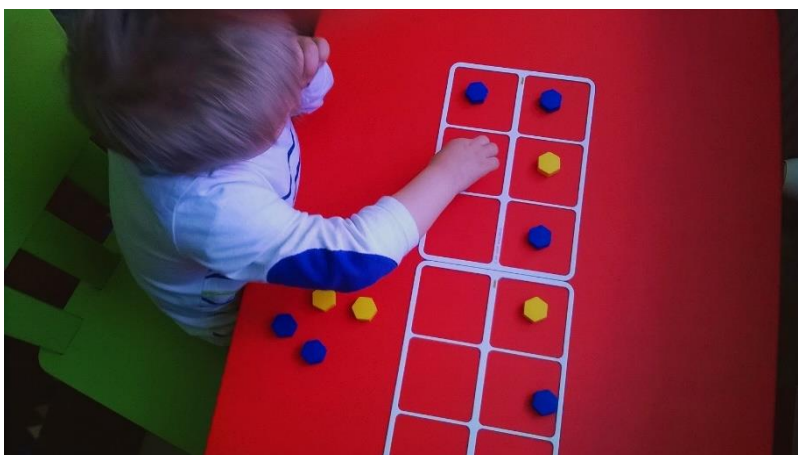
Sekwencje wzrokowe

Możemy ćwiczyć je na materiale: tematycznym (obrazki, przedmioty), aтематиycznym (figury geometryczne oraz symbole) oraz językowym (samogłoski, sylaby, wyrazy, zdania).

Etap pierwszy.

Zaczynamy od dwóch elementów.

Uczymy naśladowania sekwencji: „Taki tu, taki tu”.

Etap drugi.

Uczenie się przez współdziałanie.

1. Kontynuowanie sekwencji złożonej z dwóch elementów.

Układamy sekwencję: czerwony, żółty, czerwony, "co dalej?"

Kontynuacja sekwencji trzelementowej.

Wykorzystane pomoce w przykładach powyżej: Misiowa rodzinka i Sekwencje z Wydawnictwa Arson

2. Uzupełnianie sekwencji.

Układamy sekwencję bez jednego elementu. Dziecko musi dopasować brakujący obrazek.

Inne ćwiczenie. Powtarzanie sekwencji uderzeń.

Wykorzystane pomoce w przykładach powyżej: Szeregi i Sekwencje

Sekwencje możemy układać z: klamerek, nakrętek, kamyczków, kasztanów, kolorowych obrazków, spinaczy, doskonale sprawdzają się liczmany i wiele, wiele innych przedmiotów. Bardzo potrzebna jest wielość materiału, jego różnorodność i częste powtarzanie ćwiczeń. Możemy łączyć układanie sekwencji z ćwiczeniami grafomotorycznymi poprzez wyklejanie, nawlekanie, wpinanie elementów itd.

Wykorzystane pomoce w przykładach powyżej: Misiowa rodzinka, Wzory Kolory Memory i Układanka zręcznościowa Krzesła

Zamiana ról. Franek uczy lalkę.

Sekwencje słuchowe

Ściśle wiążą się z ćwiczeniami pamięci sekwencyjnej.

Nasze ulubione ćwiczenie - "Gotujemy obiad".

Powoli i starannie proszę: "Włóż do garnka po kolei: kukurydzę, marchewkę, paprykę".

"Włóż do garnka po kolei: MO,MI"

Możemy powtarzać sekwencje: samogłosek, sylab, wyrazów. :)

Wykorzystane pomoce w przykładach powyżej: Liczmany Warzywa , Liczmany Owoce i Sylaby inaczej

Sekwencje ruchowe

Mycie zębów, chodzenie po schodach, gotowanie, ubieranie się i wiele innych, to sekwencje czynności, które wykonujemy każdego dnia. Ucząc samodzielnego ubierania się, uczymy sekwencji ruchowych. Doskonałym ćwiczeniem jest bezpośrednie naśladowanie ruchów rodzica podczas śpiewania "piosenki z pokazywaniem", nauka układu tanecznego lub ćwiczenia gimnastyczne.

Uderzanie w ten sam klocek, jedno z pierwszych ćwiczeń sekwencji ruchowych.

Szeregi

Etapy są takie same, jak w przypadku sekwencji:

1. Uczenie się przez naśladowanie
2. Uczenie się przez współdziałanie (kontynuowanie i uzupełnianie szeregu).
3. Uczenie się przez instrukcję.

Zaczynamy od trzech elementów.

Mogą być rosnące lub malejące.

Mogą mieć malejącą lub rosnącą intensywność barw.

Mogą polegać na stopniowym domykaniu rysunku.

Ćwiczymy także na przedmiotach.

Wykorzystane pomoce w przykładach powyżej: Szeregi ,Szeregi 2 i Lalki Matrioski
Relacje

Relacja pokazuje powiązanie między dwoma lub większą liczbą elementów. Podczas tych ćwiczeń trzeba dostrzec zarówno różnicę pomiędzy tymi elementami, jak i wspólną zależność, która pomiędzy nimi zachodzi.

Relacje - cienie.

Układanka - analiza i synteza oraz relacje między elementami układanki.

Poprzez dostrzeganie związków dziecko uczy się relacji:

- przestrzennych (na krześle, obok domu),
- czasowych (rano, w piątek, po śniadaniu),
- gradualnych (np. większy-mniejszy; pusty-pełny, gruby-chudy),
- przyczynowo-skutkowych (lekarstwo na katar, zupa na obiad).

Kodowanie - szyfrowanie

Pod określonym kolorem kryje się obrazek.

Symbol określa kolor.

Symbole możemy wykorzystać także do zabawy ruchowej, np. pokazujemy rysunek: kółka - klaśnij, kwadratu - tupnij, trójkąta - podskocz.

Układanki lewopółkulowe

Klasyka gatunku - układanki lewopółkulowe Wydawnictwa Centrum Metody Krakowskiej.

"Ułóż tak samo". Układanka obrazkowa tematyczna,

matematyczna,

językowa.

Polecamy również **muzykowanie**. Pobudza wiele obszarów mózgu, sprzyja jego plastyczności i jest także doskonałym ćwiczeniem lewopółkulowym.

Gra na instrumencie to m.in: sekwencje, kodowanie, odwzorowywanie, relacje i świetna zabawa.

Ćwiczenia lewopółkulowe mają dwa główne zadania - przygotowują do nauki języka oraz uczą stosowania reguł i dostrzegania związków między różnymi elementami, dlatego częste powtórzenia wszystkich tych ćwiczeń dają efekt w postaci wyraźnej poprawy poziomu komunikacji.

Miłej zabawy!

Na zdjęciach Aleksandra Lashmann z synkiem Frankiem

*Opis teoretyczny na podstawie:

-książki prof. Jagody Cieszyńskiej-Rożek, „ Metoda Krakowska wobec zaburzeń rozwoju dzieci”, str. 400-403, Wydawnictwo Omega Stage Systems – Jędrzej Cieszyński

-pomocy terapeutycznej prof. Jagody Cieszyńskiej, mgr Agaty Dębickiej, Centrum Metody Krakowskiej "Szeregi".

JUNIORA.PL

21..04.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Na czy polega Metoda Krakowska ?

Metoda Krakowska jest neurobiologiczną terapią przeznaczoną dla dzieci z zaburzeniami rozwojowymi i genetycznymi.

Kierowana jest do dzieci:

- z zaburzeniami rozwoju takimi jak: autyzm, zespół Aspergera, afazja, alalia, zagrożenie dysleksją,
- z zaburzeniami genetycznymi takimi jak: zespół Downa
- zdrowych, których rodzice chcą zwiększyć możliwości intelektualne swoich pociech.

Twórcą tej metody jest profesor Jagoda Cieszyńska, która czerpała wiedzę z wieloletniego doświadczenia w pracy badawczej i terapii dzieci z zaburzeniami, dzieci niesłyszących, oraz z najnowszych odkryć neurobiologicznych.

Metoda Krakowska jest zbiorem technik, w której pracuje się z dzieckiem tak ,by osiągnąć kolejne etapy wszystkich funkcji poznawczych, w tej samej kolejności jak przy rozwoju zdrowego dziecka.

W głównej mierze terapia skupia się na budowaniu języka w umyśle dziecka oraz na nauce komunikacji.

Wokół Metody Krakowskiej krąży wiele mitów. Jeden z nich to informacja, że jest to głównie nauka czytania. To nieprawda! Na Metodę Krakowską składa się wiele technik terapeutycznych i tylko stosowanie ich wszystkich przynosi zamierzone efekty.

Podstawowe techniki Metody Krakowskiej stosowane w gabinetach terapeutycznych, to:

1. Stymulacja słuchowa
2. Komunikacja ułatwiona - Gesty wizualizacyjne i gesty interakcyjne,
3. Manualne Torowanie Głosek
4. Metoda komunikacyjna
5. Programowanie języka
6. Dziennik wydarzeń
7. Symultaniczno-Sekwencyjna Nauka Czytania®

8. Terapia funkcji wzrokowych
9. Stymulacja funkcji motorycznych
10. Wybór dominującej ręki
11. Stymulacja lewej półkuli mózgu
12. Kształtowanie zachowań społecznych
13. Stymulacja poznania wielozmysłowego - bodźce smakowe,
14. Stymulacja pamięci - pamięć symultaniczna, pamięć sekwencyjna
15. Ćwiczenia kategoryzacji
16. Kształtowanie myślenia przyczynowo-skutkowego
17. Logoterapia (rozmowy z rodzicami, wyjaśnienie zasad terapii, przekazanie programu i umożliwienie Rodzicom oglądania prowadzonych zajęć z dzieckiem)

Dzieci, Rodzice i Terapeuci mogą osiągać kolejne sukcesy tylko wtedy, gdy stosowane są WSZYSTKIE elementy terapii.

Dzięki wykorzystaniu całego programu terapii i chronieniu dziecka przed złymi wpływami wysokich technologii takimi jak np. oglądanie telewizji, dziecko otwiera się na otaczający je świat. Zaczyna zauważać relacje, ludzi, lepiej słyszy i widzi. Powoli mowa opiekunów staje się dla niego zrozumiała i samo potrafi wyrazić słowami czego potrzebuje i co czuje.

Szerszą wiedzę na temat Metody Krakowskiej, jej zasad, przykładów ćwiczeń, sposobów diagnozowania, można zdobyć dzięki zapoznaniu się z książkami:

„Metoda Krakowska wobec zaburzeń rozwoju dzieci” J. Cieszyńska-Rożek, Kraków 2013

„Wczesna diagnoza i terapia zaburzeń autystycznych. Metoda Krakowska”, J. Cieszyńska 2011

„Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6 roku życia”, J. Cieszyńska, M. Korendo, Kraków 2012

„Metody wywoływania głosek” J. Cieszyńska, Kraków 2012

„Językowa interpretacja świata w wypowiedziach osób z zespołem Aspergera” M.Korendo, ...

Certyfikowanych terapeutów Metody Krakowskiej można znaleźć na stronie Szkoła Krakowska.pl <http://www.szokolakrakovska.pl/2,a,terapeuci-metody-krakovskiej.htm>

Zachęcam do zajrzenia na stronę Centrum Metody Krakowskiej gdzie można

- znaleźć najważniejsze informacje o Metodzie Krakowskiej z zakładce FAQ.

Ekologiczna gimnastyka dla Buzi

 <p>OSKAR MIESZKA W KOSZU NA ŚMIECI –ZAJRZYJ DO NIEGO- <u>SZYBKO OTWÓRZ I ZAMKNIJ BUZIĘ</u></p>	 <p>POZAMIATAJ PODŁOGĘ - <u>OBLIŻ DOLNE ZĄBKI OD WEWNĄTRZ</u></p>	 <p>WYRZUC ŚMIECI Z SZUFELKI DO KOSZA- <u>UNOŚ JĘZYK ZA GÓRNE ZĄBKI I OPUSZCZAJ</u></p>	 <p><u>NABIERZ DUŻO POWIETRZA I ZACIŚNIJ WARGI-ZRÓB Z BUZI „BALONIK” -TAK JAK PEŁEN ŚMIECI WOREK</u></p>
 <p>POSEGREGUJ ŚMIECI DO WŁAŚCIWYCH KOSZY- <u>WYPCHNIJ POLICZKI JĘZYKIEM, RAZ Z PRAWEJ, RAZ Z LEWEJ STRONY</u></p>	 <p>WRZUC DO ŚMIECIARKI ŚMIECI Z KOSZY - <u>PRZYKLEJ SWÓJ JĘZYK DO „SUFITU” W BUZI</u></p>	 <p>ILE DRZEW ROŚNIE W „CZYSTYM” LESIE?- <u>„POLICZ” ILE MASZ ZĘBÓW</u></p>	 <p><u>UŚMIECHNIJ SIĘ SZEROKO- NA WIDOK „POSPRZĄTANEJ” I RADOSNEJ ZIEMI</u></p>

Można do tej zabawy wykorzystać małe kartoniki albo nakrętki ,kamyczki ,żetony z przyklejonymi cyferkami od 1 do 8. Losujemy na zmianę cyferkę i wykonujemy po kolei ćwiczenia.

To także fajny czas na rozmowy o ekologii.

Na zakończenie zabawy można posłuchać razem ekologicznej piosenki.

Dobrej zabawy!

<https://youtu.be/JIEDy5UirPU>

22.04.04.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Dlaczego warto rozmawiać z dziećmi o emocjach? Część II

Każdy z nas niezależnie od wieku przeżywa te same emocje. U dorosłych oraz dzieci emocje są niezbędnym sygnałem, pomagającym w rozpoznawaniu swoich potrzeb.

Poprzednio mogli Państwo zapoznać się z ofertą książek o emocjach. Warto jednak także skorzystać z bogatej oferty gier i zabaw poświęconych temu zagadnieniu.

Gry o emocjach warte uwagi.

"Kalejdoskop emocji dla najmłodszych" to gra towarzyska w 2 odsłonach polecana starszym przedszkolakom i uczniom klas I -III. Gra posiada dwa warianty rozgrywki, które w przyjemny sposób uczą rozpoznawania i wyrażania emocji oraz zachęcają do wnikliwych obserwacji. " Kalejdoskop emocji" uczy empatii, tolerancji, właściwych relacji interpersonalnych, uwrażliwia na drugiego człowieka. Gra wyzwala pozytywne emocje, pobudza wyobraźnię oraz stymuluje umiejętność myślenia przyczynowo- skutkowego. Uczestnicy zabawy ćwiczą spostrzegawczość, koncentrację uwagi i pamięć. Gra rozwija umiejętności werbalne, a także pomaga w rozumieniu sensu informacji podawanych w formie uproszczonych rysunków, symboli.

GÓRA UCZUĆ

Świetna gra rodzinna, ale również TERAPEUTYCZNO-EDUKACYJNA!

DLA KOGO JEST TA GRA?

- dla rodziców, którzy chcieliby lepiej poznać swoje dzieci lub doświadczają trudności w komunikacji z nimi.
- psychologów, pedagogów, psychoterapeutów do wykorzystania w terapii

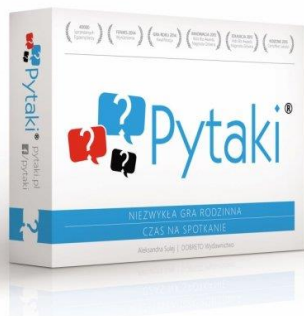
Ma pozwolić graczom na dzielenie się swoimi doświadczeniami, emocjami i spostrzeżeniami w bezpieczny sposób. Gra bazuje na zdaniach niedokończonych, ćwiczeniach stymulujących wyobraźnię, zadaniach z zakresu komunikacji interpersonalnej, ćwiczeniach oddechowych. Gra „Góra Uczuć” pozwala na zapoznanie się ze „światem dziecka”, odkrywa jego schematy myślenia, pokazuje jak radzi sobie ze współpracą i komunikacją w grupie.

Gra „Mijamy się Junior” powstała z myślą o tworzeniu świetnych relacji i umacnianiu więzi. Polecana jest dla rodzin, grup znajomych oraz psychologów, pedagogów, terapeutów jako idealne narzędzie wspierające proces terapeutyczno-diagnostyczny.

Cele gry:

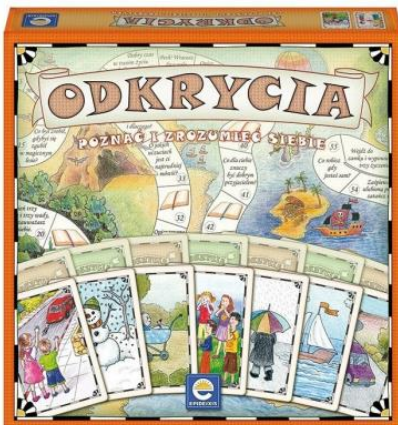
- wzmacnianie więzi z rodziną,
- budowanie relacji i lepsze poznanie się graczy,
- rozpoznawanie i nazywanie emocji u siebie i innych,
- nauka akceptacji poprzez dostrzeganie u innych graczy różnic w rozumieniu świata, zachowań, uczuć, poglądów,
- uwalnianie się od napięć, emocji, stresu,
- wyrażanie stanów psychicznych i uzewnętrznianie emocji,
- rozwijanie koncentracji, spostrzegawczości i uważności,
- rozwijanie fantazji, kreatywności i pobudzenie do aktywności.

PYTAKI — NieZwykła Gra Rodzinna

Poznajcie swoje emocje, marzenia i potrzeby!

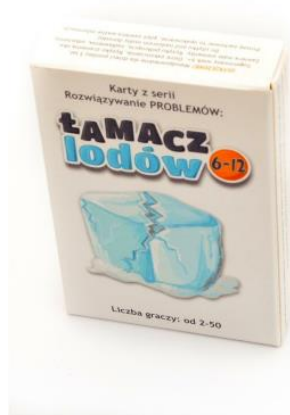
“Pytaki” to gra dla rodziny, która integruje, zachęca do rozmawiania na ważne lub mniej ważne tematy oraz zacieśnia więzi między rodzicami i dziećmi. Jej zasady są bardzo proste, dlatego do wspólnej zabawy mogą zasiąść nawet czteroletnie maluchy. W każdej rundzie gracze losują żetony z pytaniem lub zadaniem do wykonania. Wszystkie odpowiedzi i aktywności mają na celu pogłębienie świadomości o sobie lub

Ekscytująca gra planszowa dla dzieci, młodzieży i dorosłych, uczy akceptacji i tolerancji, pomaga zrozumieć i poznać siebie, odkryć w sobie empatię, poprawić komunikację interpersonalną, rozwinąć umiejętność uważnego słuchania, świadomego komunikowania. Gra przeznaczona od 3 lat.

Porozmawiajmy sobie o emocjach. Tak na wesoło, ale też na poważnie. Złość, radość, niepokój, gniew, smutek, miłość... To one nami rządzą. Czasami potrafimy je ujarzmić, a czasami dajemy się im ponieść. Ważne, abyśmy je poznali i umieli o nich rozmawiać. Może dzięki temu uda się kiedyś wyjść z trudnej życiowej sytuacji. Gra Emocje to świetna pomoc w poznaniu siebie i swojego otoczenia. Trochę zabawy i trochę... psychologii dla każdego, dla dziecka i dorosłego.

50 kart i 50 zaskakujących pytań! Co lubisz robić w deszczowy dzień? - napisz, opowiedz, namaluj! Co wolisz rower czy komputer? Jaki powinien być idealny tata?
Integracja i zabawa poprzez grę karcianą przeznaczoną dla dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym. Uczy rozmowy o emocjach, aktywnego słuchania, wypowiedzania się na różne tematy.

Dobrych emocji !

Praca plastyczna „Zegar z emocjami”

Od szablonu odrysowujemy 6 kółek i wycinamy. Z kółek tworzymy (markerem) buzie przedstawiające emocje - radość, smutek, złość... Kółka przyklejamy na papierowy talerzyk. Na środku mocujemy przygotowaną papierową strzałkę. W tym celu wykorzystujemy korek i pinezkę. Ostatni etap pracy ze względu na bezpieczeństwo wykonuje rodzic. Zegar może być wykorzystany na wiele sposobów np. dziecko wchodząc do przedszkola określa swój nastrój, podaje sytuacje którym towarzyszą dane emocje itp.

Materialy:

- talerzyk papierowy
- blok
- marker
- klej
- nożyczki
- pinezka
- korek
- szablony kółek

Dobrych emocji!

23.04.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Album Emocji

Jednym z pierwszych zadań w celu zrozumienia emocji jest stworzenie albumu ilustrującego daną emocję.

Może on zawierać zdjęcia lub inne obrazy, które dziecku kojarzą się z określoną emocją. Jeśli np. emocją tą jest zadowolenie lub przyjemność, a dziecko interesuje się owadami i pająkami, to wówczas w albumie może znaleźć się fotografia rzadko spotykanego pająka. Trzeba pamiętać o tym, że album ilustruje przyjemności z życia konkretnego dziecka, które nie zawsze będą przypominać to, co jest przyjemne dla innych ludzi.

Małe dzieci mogą wycinać z czasopism i wkładać do albumu zdjęcia radosnych ludzi lub przyjemnych zajęć lub wydarzeń. Umieszcza się w nim także zdjęcia pokazujące, jak można pokonać pozornie nierozwiązywalne problemy. Na przykład jedna fotografia przedstawia dziecko na początku opanowywania jakiejś umiejętności (takiej jak jazda na rowerze), a pod nią dodajemy komentarz o braku kompetencji dziecka na tym etapie oraz towarzyszących mu emocjach, takich jak lęk czy frustracja. Obok widać drugą fotografię przedstawiającą uradowane dziecko, które osiągnęło sukces. W albumie można też umieszczać zdjęcia i opisy ulubionych potraw, zabawek czy osób.

Program edukacyjny bada też związane z uczuciami wrażenia smakowe, węchowe i dotykowe. Powinno się je zapisywać w albumie, który może mieć charakter pamiętnika i w którym dziecko odnotowuje otrzymywane pochwały, dowody osiągnięć (np. świadectwa ,dyplomy) i różne pamiątki związane z miłymi wydarzeniami. Album taki aktualizuje się na bieżąco, a na późniejszych etapach wykorzystuje do zmiany określonego nastroju i wspierania pewności siebie oraz poczucia własnej wartości dziecka.

Album szczęścia lub przyjemności może być również wykorzystany do zilustrowania innego postrzegania sytuacji. Na przykład jeśli zabawa prowadzona jest w grupie, można

porównywać i zestawiać ze sobą albumy wszystkich jej członków. Wtedy stanie się oczywiste, że ulubiony temat jednej osoby niekoniecznie musi być faworyzowany przez drugą. Rozmawianie o pociągach sprawia przyjemność jednemu z uczestników zabawy, a inny uważa je za wyjątkowo nudne. Tak więc elementem edukacji afektywnej jest też wyjaśnianie dziecku, że chociaż konkretny temat wywołuje jego dobre samopoczucie, to próby pocieszenia w ten sam sposób innej osoby mogą się okazać nieskuteczne (Attwood, 2013).

źródło: T. Attwood, *Zespół Aspergera...*, Harmonia Universalis, Gdańsk 2

Słoik Uczuć

Słoik uczuć o wspaniałe ćwiczenie, które pomoże uczniom w rozpoznawaniu swoich uczuć i pomaganiu samym sobie ~ Claire Bullock

Na początku koniecznie należy podyskutować z dziećmi na temat uczuć. Zapytajcie każdego z nich: „Jak się czułeś, kiedy się w piątek zezłościłeś?”. Zapiszcie w kolumnie uczucia (cztery lub pięć odpowiedzi), a następnie zachęćcie dzieci, żeby obok nich napisali słowa lub przedstawili na rysunku, jak się czują fizycznie i emocjonalnie. Niektórym łatwiej będzie znaleźć grafiki obrazujące ich uczucia w internecie. Poproście także, by dopasowali kolor do danej emocji. W ostatniej kolumnie zapiszcie, co mogliby zrobić, żeby poczuć się lepiej, jeśli na przykład czują złość (kolor czerwony), lub jak mogliby się uspokoić, jeśli są zdenerwowani (kolor żółty).

Następnym etapem ćwiczenia jest stworzenie słoika uczuć, który pomaga w uświadomieniu sobie, że wszyscy przeżywamy wiele emocji. Słoik powinien być nieduży i mieć zakrętkę. Wypełnijcie go solą, a następnie wysypcie ją na kartkę formatu A4, tworząc równe kopczyki – cztery lub pięć w zależności od tego, ile emocji omówiliście. Zmieszajcie pokruszoną kolorową kredę z solą, aby zabarwić tę ostatnią. Gdy będziecie mieli kilka kopczyków soli w różnych kolorach, ostrożnie wsypcie je po kolei do słoika, tworząc warstwy.

Wskazówka dla nauczyciela

Na każdej warstwie kolorowej soli połóżcie trochę waty, a następnie zakręćcie słoik. Dzięki temu kolory się nie pomieszają.

Rozszerzenie

Pokażcie słoik rodzicom. Dzieci mogą go zabrać do domu, a kartki, które zostaną w przedszkolu, będą im przypominać o znaczeniu każdej emocji. Warto też przygotować drugi słoik uczuć i przechowywać go w placówce (Bullock, 2018).

źródło: C. Bullock, *100 pomysłów dla nauczycieli...*, Harmonia Universalis, Gdańsk 2018

Rozumienie emocji

Interpretowanie własnych emocji oraz uczuć innych osób sprawia dzieciom ogromną trudność. Jeszcze trudniej jest im odkryć zależność między emocjami a zachowaniem. „Pomóż dziecku zrozumieć różnicę między jednym a drugim. Emocje, lub uczucia, to coś, czego doświadcza każdy z nas. Dzieją się w naszym wnętrzu. Wiele uczuć jest naturalnych i zrozumiałych. Czujemy się źli lub zranieni, kiedy ktoś nam dokucza; boimy się, słysząc nagły hałas lub przebywając w nieznanym miejscu. Nie zawsze możemy decydować o tym, jak się czujemy, ale możemy wybrać sposób reagowania na własne emocje. Zachowania dzieją się na zewnątrz; to działania, które podejmujemy w odpowiedzi na uczucia.

Pomóż dziecku wyrażać uczucia w dwóch zdaniach

Pomóż dziecku wyrażać uczucia w dwóch zdaniach, z których pierwsze będzie się zaczynać od „Jestem...”, a drugie będzie określało jego potrzeby. Mniej świadomość, jak dużą trudność może mu to sprawić. Nawet jeśli twoja córka jest zła na Anthony’ego, który mówi, że jej buty są brzydkie lub zabiera jej gumkę do mazania, bicie kolego książką do matematyki nie jest właściwą reakcją. Podpowiedz więc: „Jestem zła na Anthony’ego. Chcę żeby usiadł gdzie indziej”.

Rozpoznawanie emocji

Rozpoznawanie, uświadamianie sobie i rozumienie emocji, własnych i cudzych, to podstawowa umiejętność potrzebna do nawiązania relacji międzyludzkich, a zarazem kolejny obszar sprawiający trudności dzieciom. Często nie potrafią one rozróżnić emocji, które

wpływają na samopoczucie człowieka. Nie są też świadome, że inni ludzie odczuwają inne emocje niż one i mogą inaczej reagować.

Rozpoznawanie emocji i reagowanie z empatią (lub przynajmniej zachowywanie się w społeczeństwie w akceptowalny sposób) to umiejętność, których trzeba dziecko nauczyć. Oprócz książek na temat i pomocy wizualnych wypróbuj poniższe sugestie.

- Zaczynij od podstawowych emocji: radość, smutek, złość i strach.
- Wykonaj zdjęcia dziecka, jego kolegów i koleżanek z klasy, rodzeństwa, kuzynów i przyjaciół udających różne emocje. Pozwól im przesadzać. Jeśli twoje dziecko samo nie wyraża uczuć, zaangażuj kolegów ze szkoły lub członków rodziny w podobnym wieku.
- Wykorzystaj fotografie, by pomóc dziecku lub uczniowi „czytać” wyrazy twarzy związane z podstawowymi emocjami. Mindy wygląda na smutną, Nathan jest zły, Julia czuje radość. Wskaż charakterystyczne cechy fizyczne, które wskazują na daną emocję. Widzisz jego szeroko otwarte oczy, zmarszczony nos, zaciśnięte usta i napięte policzki? Omawiaj szczegółowo to, co tobie wydaje się oczywiste. Gdyby było równie oczywiste dla dziecka z autyzmem, samo potrafiłoby to zauważyć.
- **Jeśli twoje dziecko nie wykazuje zainteresowania fotografiami innych dzieci, zacznij od zdjęć przedstawiających tylko jego własną twarz.**
- Kiedy dziecko nauczy się samodzielnie rozpoznawać wyraz twarzy, przedstaw mu emocje związane z każdym z nich. Co to znaczy odczuwać radość? Co sprawia, że czujesz się radosny? Jak zachowują się ludzie, którzy czują radość?
- Powoli wprowadzaj inne, bardziej subtelne wyrazy twarzy i słowa określające odpowiadające im emocje.
- Jeśli twoje dziecko lubi patrzeć na swoje odbicie, ćwiczcie wyrażanie emocji twarzą, wykorzystując małe lustro lub duże lustro w łazience.
- Twórzcie kolaże lub małe książeczki z ilustracjami przedstawiającymi różne wyrazy twarzy znalezionymi w kolorowych gazetach, książkach z obrazkami lub pocztówkach.
- Używaj słów związanych z emocjami w codziennych rozmowach z dzieckiem lub uczniem. Denerwujesz się swoją dzisiejszą prezentacją? Jesteś niespokojny, bo nie wiesz, czy twoja mama będzie chciała pójść na zakupy, czy nie? Czujesz się zawiedziona, pewna siebie, masz wątpliwości? Mów o uczuciach tak często, jak to możliwe.
- Zwracaj uwagę dziecka na emocje innych ludzi, których spotyka w sytuacjach społecznych: zabawcie się w zgadywanie, co dana osoba czuje, na podstawie jej wyrazu twarzy. Można to robić także, oglądając film w domu” (Notbohm, Zysk, 2016).

źródło: E. Notbohm, V. Zysk: „1001 porad dla rodziców i terapeutów dzieci z autyzmem i zespołem Aspergera, WUJ, Kraków 2016

24.04.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

„Czary -mary”-magiczne rysunki.

<https://youtu.be/8yqX2PBXJX4>

Układanie sztućców.

https://www.youtube.com/watch?v=WHGd_mgKU9k

25.04.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Macie niepotrzebne opakowania po jajkach? Jeśli tak, to świetnie! Mam bowiem pomysł na ich wykorzystanie i ciekawe zajęcie dla dzieci. Proponuję wykonanie portretu z opakowania po jajkach. Pracę można połączyć z nauką o narodowościach, rasach, czy kolorze skóry. Dzieci mogą również wykonać swoje własne portrety przedstawiające różne emocje. Warto podkreślać, że każdy jest inny i wyjątkowy. Na pewno przy tej pracy będzie sporo zabawy. Efekt końcowy wyjdzie bardzo ciekawy i przede wszystkim każdy portret jest jedyny w swoim rodzaju.

W sklepach można znaleźć opakowania w różnych kolorach, dzięki czemu bez używania farb uzyskamy różne kolorze skóry. Niestety, na niektórych pudełkach znajdują się napisy, dlatego w pierwszym etapie można pomalować opakowania farbą lub kredkami,

Potrzebujesz

1. Opakowania po jajkach
2. Kartki A4 w różnych kolorach
3. Nożyczki
4. Klej
5. Flamastry
6. Ewentualnie farby lub kredki (świecowe lub pastele olejne)

Jak zrobić portret z opakowania po jajkach?

Krok 1

Z opakowania odetnij pokrywkę.

Krok 2

Wytnij jedną, dłuższą część na nos i 4 krótsze na wykonanie oczu i uszu. Miejsce wycięcia zostało zaznaczone na zdjęciu.

Krok 3

Przyklej oczy i uszy oraz nos.

Krok 4

Flamastrem namaluj oczy, rzęsy, brwi, usta, owal twarzy, szyję i ramiona. W kolejnym kroku pomaluj tło (obszar pomiędzy głową, a ramionami) za pomocą flamastra lub kredek.

Krok 5

Czas na wykonanie włosów. Z kartki A4 wytnij kwadrat, nieco dłuższy niż szerokość opakowania po jajkach. Następnie wytnij półkole jak na zdjęciu. Ponacinaj i przyklej do opakowania po jajkach.

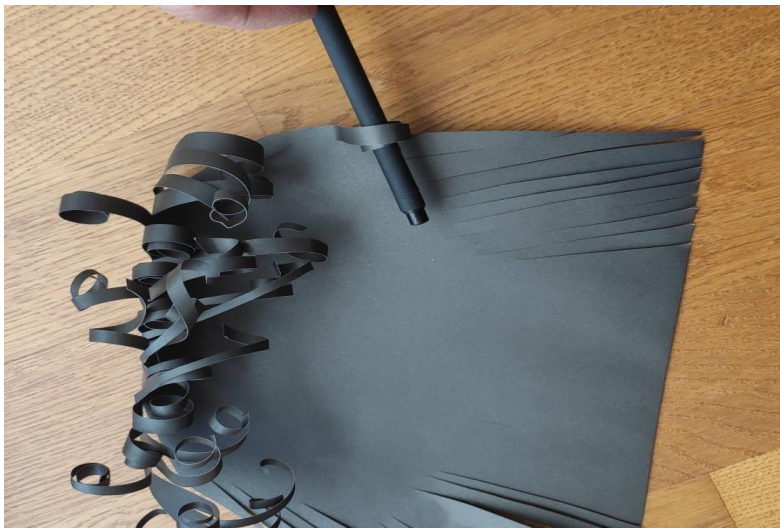
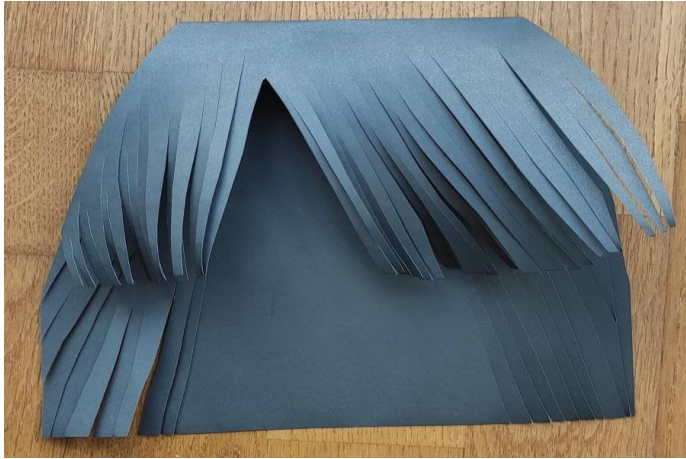
Krok 6

Z pozostałego kawałka kartki wytnij kształt głowy, nieco większy niż opakowanie po jajkach i przyklej.

Krok 7

Długie włosy można wykonać, składając kartkę A4 na długości 3/4. Następnie ją ponacinać. Można również zrobić loki, zawijając wycięte kawałki włosów na ołówek lub flamaster.

W tych kilku krokach powstały nasze postacie. Przyznacie, że prezentują się wspaniale.

Wykonane postacie można wykorzystać do tworzenia teatrzyków zabaw o emocjach i wielu innych pomysłów.

Pomysł i zdjęcia zaczerpnięty ze strony <https://kreatywnachwila.pl/>

Jak wykorzystać plastikowe butelki w ogrodzie i nie tylko...

